

[Josiassen.]
ges i Løbet af 10 Aar; Afdragstiden er altsaa i Virkeligheden 12 Aar. Men i § 7 i det foreliggende Lovforslag staar der, at de enkelte Fiskere kun har eet afdragsfrit Aar, Afdragstiden er altsaa kun 11 Aar. Af hvilken Grund er man gaaet til denne Bestemmelse? Ogsaa det ønsker jeg at faa lidt Klarhed over. Afdragsvilkaarene kan jo i øvrigt i al Almindelighed ikke siges at være strenge, og Renten, der skal svares af Laanene, er heller ikke høj, idet Renten ikke maa overstige den, som Staten til enhver Tid laaner Penge til.

Forslaget er vedtaget i det andet høje Ting med alle Partiernes Tilslutning, og det samme vil antagelig ske her. Men der er indført nogle Ændringer i det andet høje Ting, som jeg betragter som værende af ikke ringe Værdi. Navnlig gælder dette det sidste Punktum, man har føjet til § 4. Det lyder saaledes:

„For saa vidt der lides Tab ved Udlaan til Medlemmer, bidrager Erhvervenes Laanefond til Dækning af Tabet 5 pCt. af vedkommende Laans Beløb.“

Heri ser jeg et lille Lysspunkt, men nu vil jeg gerne spørge, om dette ikke ogsaa gælder ved Udlaan til den enkelte Fisker? Naar man kan imødekomme Driftslaaneforeningerne paa dette Omraade, maa man ogsaa kunne imødekomme Kommunalbestyrelserne, for saa vidt de skulde lide Tab ved Garantien.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

Frokjær: Vi hørte nys den ærede Ordfører for Socialdemokratiet udtale, at Stillingen er kritisk for Fiskerne, og i Gaar hørte vi en anden Ordfører for Socialdemokratiet udtale, at Stillingen er kritisk for Landbruget. Ja, det er jo nok saadan, at hvert Erhverv siger, at dets Stilling er kritisk, og det er vel ogsaa rigtigt, men Staten kan jo ikke hjælpe alle, for hvem er Staten? Det er: alle. Det bliver altsaa til Slut Erhvervene selv, som maa hjælpe sig. Det sagde jeg ogsaa i Gaar, at til Slut maa Landbruget hjælpe sig selv. Det glædede mig derfor at høre den ærede Ordfører for Venstre sige, at Fiskerne er klare over, at det er ved egen Hjælp, de skal komme over Krisen. De Driftslaan, som her tilbydes Fiskerne — ligesom de Driftslaan, der var Tale om med Hensyn til Landbruget — betyder ikke nogen stor Hjælp, kun en Nødhjælp, men maaske kan de hjælpe mængde til at komme i Gang. Forslaget har jo vundet Tilslutning fra alle

Partiernes Side i Folketinget, og det vil det sikkert ogsaa gøre her i Tinget, thi det er rigtigt, at Staten bør yde Hjælp til Erhvervene, naar de er i Trang. Det drejer sig her kun om indtil 500 Kr. til hver Fisker, og det er, som sagt, ikke mange Penge, men jeg haaber, det kan hjælpe dem til at fortsætte med deres Erhverv, saa de kan tjene til Livets Ophold.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Hans Nielsen: Det er jo rigtigt, hvad der er blevet udtalt af de forskellige Ordførere, at mange Mennesker er kommet i Betyrk baade indenfor Fiskerierhvervet og andre Erhverv, og det gælder da om paa bedst mulig Maade at komme dem lidt til Hjælp. Selvfølgelig er det de paagældende Menneskers egen Virksomhed, der er bestemmende for, om de kan klare sig eller ej; men den Nødtilstand, som mange i Øjeblikket befinder sig i, er dog vist af en saadan Art, at Samfundet ikke bør lade dem gaa til Grunde, hvis man ved smaa Midler kan hjælpe dem over Krisen. Mange har jo en Del Smaagæld, som trykker dem haardt. Kreditorerne presser paa og vil have deres Tilgodehavender, saa at det ser ud, som om de paagældende skal jages ud af deres Hjem, fordi de ikke kan skaffe Pengene. Hvis et lille Laan som det, der her er Tale om, altsaa indtil 500 Kr., kan hjælpe over den Vanskelighed, hvori mange Fiskere befinder sig, vil disse Penge være godt anvendt.

Bestemmelsen om Laaneforeningernes solidariske Ansvar vil vel nok hindre en Del af dem, som trænger, i at gaa ind i en Driftslaaneforening, og der kan jo ogsaa være Fiskere, som af andre Grunde ikke kan være med. Derfor synes jeg, det er godt, at det ogsaa foreslaas, at enkelte Fiskere kan komme i Betragtning, saafremt Kommunen vil anbefale dem til Laan. En lille Forening paa 10 Medlemmer bliver altsaa ansvarlig for 5 000 Kr., og det kan jo blive haardt nok, hvis ret mange af dem gaar i Stykker, hvad der godt kan tænkes at villé ske, thi ingen ved, hvor længe Krisen varer, eller hvornaar man kan faa højere Priser for sine Varer, som den ærede Ordfører for Venstre sagde. Det glædede mig derfor at høre den ærede Ordfører for Venstre sige, at der vil blive oprettet Andelsforeninger eller andre Sømmenslutninger, som vil søge at skaffe Fisken frem til Forbrugerne, for at Fiskerne kan faa et bedre Udbytte af deres Arbejde.

Det solidariske Ansvar vil, som sagt,